

תת"ע 3691/02/18 - מדינת ישראל נגד אשר אשור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3691-02-18 מדינת ישראל נ' אשר
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לאה נחום

המאשימה

נגד

אשר אשור

הנאשם

הכרעת דין

1. הנאשם, עו"ד במקצועו, הואשם בעבירה של נהיגה כאשר שלוחית הזיהוי הקדמית או האחורית (או שתיהן) ברכבו אינן תקינות או שלא ניתן להבחין בהן ממרחק 40 מ' לפחות, בניגוד לתקנה 165 (א)(1) לת"ת.
2. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי ע"פ תקנה 165 (א)(1) לת"ת נדרש כי לוחית הזיהוי תיבדק ממרחק של 40 מ' ואין טענה כי כך נעשה במקרה זה. עוד טען כי הרכב בו נהג עובר טיפולים במוסך (ע' 1 ש' 8-11).
3. בדיון ההוכחות נחקר עורך הדוח השוטר אנדרי פלנוב (להלן - "השוטר"). הנאשם העיד בפרשת ההגנה. השוטר העיד כי נסע מאחורי רכב הנאשם והבחין כי לוחית הזיהוי האחורית שלו דהויה ("דהויה חצי לבן חצי צהוב בהיר דהוי לא תקין"). לדבריו הבחין בכך בעת נסיעה ולאחר מכן בעמידה. הוא ציין עם זאת כי אין ברשותו כל צילום או תיעוד אחר לליקוי הנטען בלוחית הזיהוי.

הנאשם העיד כי נהג ברכב שנת ייצור 2011 שמעולם לא הוחלפה בו לוחית זיהוי (ע' 8 ש' 32, ע' 9 ש' 1). הוא הסכים כי ייתכן ולוחית זיהוי תדהה "גם תוך חודש" (ע' 9 ש' 2-3) וכי "כל דבר דוהה בשמש". עם זאת, טען כי לוחית הזיהוי הייתה תקינה בעת האירוע והרכב עבר את מבחן הרישוי, לרבות בדיקת לוחיות זיהוי, בהצלחה (ע' 7 ש' 23). הנאשם ציין כי אין ברשותו צילום של לוחית הזיהוי שכן "נטל ההוכחה עליכם" (התביעה ד-ס.). ע' 8 ש' 9). חרף כל האמור אישר הנאשם כי "הצעתי לבני להחליף לוחית זיהוי ותוך מתוך ספק" (ע' 8 ש' 4-5). כאשר נשאל אם ייתכן שמחודש ינואר, עת עבר הרכב את מבחן הרישוי, ועד מועד האירוע בחודש ספטמבר תדהה לוחית הזיהוי השיב הנאשם

"אני לא חסיד של יכול להיות ולוחית דהויה רואים אותה, משרד הרישוי אחראי על זה" (ע' 8 ש' 12) וכן "משרד הרישוי, כל דבר דוהה בשמש, אבל החוק אומר 40 מטר" (ע' 8 ש' 13-14). עוד ציין הנאשם כי הוא מפרש את תקנה 165 (א) לת"ת כדורשת, לצורך השתכללות העבירה, כי לא ניתן יהיה להבחין ברשום על לוחית הזיהוי ממרחק 40 מ'. לשיטתו הפרשנית, מחוקק המשנה "קבע את זה לצורך אבחון זרם התנועה ולוחית הזיהוי. המדד הוא האם ב- 40 מטר אפשר לזהות מספר" (ע' 9 ש' 8-21). הנאשם אישר אמנם כי לאחר עצירת רכבו עמד השוטר "מאחורי מרחק 2 מטר" כך שיכול היה להבחין בנקל אם לוחית הזיהוי תקינה. עם זאת, ועל פי פרשנותו המוצעת לתקנה 165 (א) לת"ת, טען כי אין לכך רלוונטיות (ע' 8 ש' 22-23).

דיון והכרעה

4. הדיון מתקדם בסדר הבא: תחילה אדון באירוע שעל יסודו הטיח הנאשם בשוטר כי הגיש תלונה במח"ש ומשמעות אירוע זה לעניין קביעות המהימנות בהכרעה. לאחר מכן אדון ביסודות הדרושים לצורך גיבוש אחריות לעבירה על תקנה 165 (א) (1) לת"ת. אראה כי על פי נסיבות העבירה השוטר לא נדרש להבחין ברשום על לוחית הזיהוי ממרחק זה או אחר לצורך השתכללות העבירה. לאחר מכן אקבע ממצאים בנוגע לגרסת הנאשם וגרסת השוטר בנוגע לתקינות לוחית הזיהוי. אראה כי קיים קושי לתת אמון בגרסת הנאשם לפיה לוחית הזיהוי ברכבו בעת האירוע הייתה תקינה. לעומת זאת, גרסת השוטר לא נסתרה בחקירה נגדית ואף זכתה לחיזוק מסוים בגרסת הנאשם ומשכך ראוי ליתן בה אמון.

אירוע האלימות הנטען

לא הוכח כי אירוע האלימות הנטען על ידי הנאשם אירע לפני או במהלך רישום הדוח באופן העשוי לפגוע באובייקטיביות של השוטר בעת רישום הדוח. במסגרת דיון ההקראה בו כפר הנאשם במיוחס לו הוא ציין כי "זה תיק שהגיע למח"ש עם אלימות, בת הזוג שלי צילמה ולקחו לה את המצלמה" (ע' 1 ש' 9-10). בדיון ההוכחות הטיח הנאשם בשוטר " .. כי באירוע הזה פוניתי לאמבולנס בעקבות אלימות מצדך ומצד העוזר שלך, הגיעו 8 שוטרים, האם יש עוד הרבה מקרים שאתה פוגע באלימות באזרחים.." (ע' 4 ש' 6-9). מעבר לכך שטענות האלימות לא הוכחו לגופן - וספק אם בימ"ש זה הוא המקום המתאים לבררן - הרי שלא נטען ולא הוכח דבר בנוגע לעיתוי הפעלת האלימות מצד השוטר ויכולתה להשפיע, ולו באופן פוטנציאלי, על האובייקטיביות של השוטר בעת רישום הדוח [ת/1] לנאשם. כך, אם האירוע האלים, על פי הנטען, אירע לפני או במהלך רישום הדוח ניתן אולי להניח כי תהיה לו השפעה על מידת האובייקטיביות של השוטר בעת רישום הדוח. לעומת זאת, אם הדוח נרשם ורק לאחר מכן אירע אירוע אלים - ואין טענה כי תוכן הדוח שונה בעקבות אותו אירוע - ספק אם ניתן לקבוע כי קיימת זיקה בין האירוע האלים (הנטען) למידת

האובייקטיביות של השוטר ברישום הדוח. בענייננו לא הוכח כי אירע אירוע אלים. ממילא לא הוכח כי זה אירע לפני או במהלך רישום הדוח באופן העשוי לפגום באובייקטיביות של השוטר בעת רישום הדוח. מעבר לכך, וכפי שאפרט, גרסת השוטר לא זו בלבד שלא נסתרה בחקירה נגדית אלא שגרסת הנאשם מחזקת בחלקה את גרסת השוטר.

יסודות תקנה 165 (א)(1) לת"ת

5. תקנה 165 (א)(1) לת"ת קובעת: "**לא ינהג אדם ברכב אלא אם לוחיות הזיהוי שעליו הן במצב תקין ונקי ומותקנות באופן שניתן להבחין ברשום על גבי הלוחיות לאור היום ובמזג אוויר נאה (1) ברכב בעל 4 גלגלים או יותר - ממרחק של 40 מ' לפחות**" (ההדגשות אינן במקור). מלשון התקנה עולה בבירור כי הדרישה שמעמידה תקנה 165 (א)(1) לת"ת בנוגע ללוחיות הזיהוי היא כפולה ומצטברת. על לוחיות הזיהוי להיות במצב תקין ונקי ובנוסף עליהן להיות מותקנות כך שניתן יהיה להבחין בהן ממרחק 40 מ' לפחות. די בכך שאחת הדרישות אינה מתקיימת כדי לגבש אחריות לנהג הרכב על פי עבירה זו. מעיון בת/1 עולה כי בנסיבות המקרה יוחסה לנאשם העבירה האמורה משום שלא עמד בדרישה של נהיגה ברכב כשלוחיות הזיהוי "**במצב תקין ונקי**". בשום מקום בת/1 לא נטען כי העבירה מיוחסת לנאשם משום שלא ניתן היה להבחין בפרטי לוחית הזיהוי ברכבו ממרחק 40 מ'. ברור, אם כן, כי אין רלוונטיות ליכולתו (או אי יכולתו) של השוטר להבחין ברשום על לוחית הזיהוי ממרחק 40 מ' או ממרחק אחר.

תקינות לוחית הזיהוי

6. רישת תקנה 165 (א)(1) מחייבת נהג לנהוג ברכב כאשר "... **לוחיות הזיהוי שעליו הן במצב תקין ונקי**". מהי לוחית זיהוי תקינה? תקנה 300 (ב) לת"ת קובעת כי "**הלוחיות הזיהוי של רכב הרשום בישראל יתקיימו התנאים המפורטים בתוספת השלישית** (לתקנות התעבורה -ד.ס.).". סעיף 1 (ג) לתוספת השלישית לת"ת קובע כי "**צורתה וצבעיה של לוחית הזיהוי יהיו לפי אחד מאלה : (1) צבע לוחית הזיהוי כולה יהיה צהוב מחזיר אור...**" . מת/1 עולה כי השוטר הבחין הן בנסיעה והן לאחר מכן במצב עמידה כי לוחית הזיהוי האחורית של הנאשם היא "**דהויה חצי לבן חצי צהוב בהיר דהוי לא תקין**". במלים אחרות, לוחית הזיהוי אינה עומדת בדרישה כי "צבע לוחית הזיהוי כולה יהיה צהוב..". הנאשם טען מנגד כי לוחית הזיהוי האחורית הייתה תקינה. לא מצאתי לקבל את גרסת הנאשם בנוגע למצבה של לוחית הזיהוי וזאת מן הטעמים הבאים: (א) החלפת לוחית זיהוי מהווה "ראשית הודאה" בפגם בלוחית; (ב) היעדר רלוונטיות לכך שהרכב עבר את מבחן הרישוי או מטופל בקביעות במוסך ומתן תשובות מתחמקות בחקירה נגדית; (ג) אי הבאת ראיה המצויה בידי הנאשם בנוגע למצב לוחית הזיהוי (ד) הימנעות מחקירת השוטר בעניין המצוי בליבת המחלוקת בתיק. אפרט:

א. החלפת לוחית זיהוי - ראשית הודאה בפגם בלוחית

אינני מקבל את גרסת הנאשם כי לוחית הזיהוי האחורית ברכב בו נהג הייתה תקינה. הנאשם אישר כי הציע לבנו להחליף לוחית זיהוי "וזאת מתוך ספק" (ע' 8 ש' 4-5). ודוק: אם לוחית הזיהוי האחורית הייתה "זוהרת ומסודרת" כפי שתיאר הנאשם אין ולא היה כל היגיון להמליץ לבנו להחליפה באחרת שכן לוחית זו היא "זוהרת ומסודרת" כפי שטוען הנאשם. כמו כן, הנאשם אישר כי קיין בו "ספק" בנוגע לתקינות לוחית הזיהוי. לטעמי הודאת הנאשם כי המליץ לבנו להחליף את לוחית הזיהוי מלמדת כי גם הנאשם היה סבור כי לוחית הזיהוי פגומה או שלמצער קיים ספק בדבר תקינותה. המלצת הנאשם לבנו להחליף את לוחית הזיהוי מחזקת את ראיות התביעה (גרסת השוטר) בדבר אי תקינותה של לוחית הזיהוי בעת האירוע.

ב. היעדר רלוונטיות לטיפול מוסך ומעבר מבחן רישוי ומתן תשובות מתחמקות

הנאשם העיד כי הרכב בו נסע הוא משנת ייצור 2011 שמעולם לא הוחלפו בו לוחיות זיהוי. הוא אישר גם כי עשויים להיות מקרים בהם לוחית זיהוי תדהה "גם תוך חודש" (ע' 9 ש' 2-3) וכן כי "כל דבר דוהה בשמש" (ע' 8 ש' 13-14). הנאשם נשאל בחקירה נגדית מדוע, לאור תשובותיו האמורות, לא ייתכן מצב בו למרות שהרכב עבר בהצלחה מבחן רישוי בשנה בחודש ינואר 2017 (ואולי גם בדיקות שנערכו במסגרת טיפולי מוסך **שדבר ביצועם ותוכנם לא הוכח על ידי הנאשם**) ימצא לאחר 8 חודשים (ספטמבר 2017) עם לוחית זיהוי דהויה. בתשובותיו (המתחמקות) ציין הנאשם כי " **משרד הרישוי אחראי על זה**" (ע' 8 ש' 12) או " **משרד הרישוי, כל דבר דוהה בשמש אבל החוק אומר 40 מטר**". תשובות אלה, מעבר לכך שאין בהן כל ממש לגופן כפי שהוסבר לעיל, מהוות על פי התרשמותי ניסיון של הנאשם לחמוק ממתן תשובות ענייניות לשאלות והדבר עשוי ללמד, כידוע, על מידת האמון שניתן לתת בגרסתו.

ג. אי הבאת ראיה מצויה ורלוונטית

הלכה פסוקה היא כי "אין הרשות החוקרת חייבת לאסוף - ואין התביעה חייבת להציג - את כל הראיות הקיימות במקרה פלוני וניתן להסתפק בראיות המספיקות לשם הרשעה במידה הנדרשת בפלילים" (ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 26 (לא פורסם, 2.1.12)). גרסת השוטר הייתה כי לוחית הזיהוי כפי שהבחין בה בעת נסיעה ולאחר מכן בעמידה (ממרחק קצר של 2 מ' לפי גרסת הנאשם) הייתה "דהויה חצי לבן חצי צהוב בהיר דהוי לא תקין". די בגרסה זו, וודאי משעה שלא נסתרה בחקירה נגדית, כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירה שיוחסה לו. על כן, משהביאה התביעה די ראיות לביסוס הרשעת הנאשם לכאורה עובר הנטל (הטקטי) לנאשם לנסות לסתור את גרסת התביעה. הנאשם לא עשה כל ניסיון ממשי לנסות ולסתור את גרסת התביעה אלא הסתפק בטענה בעלמא כי לוחית הזיהוי הייתה תקינה. הוא נמנע מלהביא ראיות רלוונטיות ומצויות כמו צילום לוחית הזיהוי או הבאת בנו (בעל

הרכב) לעדות לביסוס הטענה כי הלוחית הייתה תקינה. הימנעות הנאשם מהבאת ראיות אלה מובילה למסקנה שאילו היו ראיות אלה מובאות היה בהן כדי לפעול לחובתו (ע"פ 728/84 חרמון נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (3) 617 (1987)).

ד. הימנעות מחקירה בעניין המצוי בליבת המחלוקת

כעולה מכל האמור, תקינותה של לוחית הזיהוי של הנאשם היא עניין המצוי בליבת המחלוקת בין הצדדים. בדיון ההוכחות נחקר השוטר בעניינים מעניינים שונים ובכלל זה קיום תיעוד לעבירה, המרחק ממנו הבחין השוטר בעבירה, אופן הכנת השוטר לעדות על ידי התביעה ועוד כהנה וכהנה. על רקע חקירה יסודית וממצה זו בולט היעדר כל שאלה לשוטר בנוגע לעניין שלב המחלוקת, היינו מצבה של לוחית הזיהוי כפי שהבחין בה השוטר תחילה בנסיעה ולאחר מכן בעמידה (ממרחק קצר של 2 מ' כפי שהעיד הנאשם). הימנעות הנאשם מלחקור את השוטר בנוגע לתקינות לוחית הזיהוי - עניין המצוי בליבת המחלוקת - מובילה למסקנה כי אילו היה השוטר נשאל בעניין היה בתשובותיו כדי לפעול לחובת הנאשם.

7. לעומת גרסת הנאשם המקשה לתת בה אימון כפי שפירטתי, לא זו בלבד שגרסת השוטר לא נסתרה אלא היא אף התחזקה בעקבות שמיעת גרסת הנאשם. כך, העיד הנאשם כי השוטר ניצב מרחק "2 מ'" מרכבו. ממרחק כה קצר וודאי יכול השוטר להתרשם מתקינות לוחית הזיהוי כפי שהתרשם. כמו כן, וכפי שצינתי בסעיף 6 (א) להכרעת הדין, העובדה שהנאשם המליץ לבנו להחליף לוחית זיהוי בשל "ספק" שקינן בנוגע לתקינות לוחית הזיהוי מחזק את גרסת השוטר בנוגע לאי תקינות לוחית הזיהוי.

8. לאור כל האמור ולאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת התביעה נשענת במקרה זה על עדות יחידה אני מוצא להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 24 יוני 2018, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד פרידל